

ชื่อเรื่องวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ
โดยการเสริมแรง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ

ชื่อผู้วิจัย

อาจารย์ยุพิน รอดไผ่ล้อม

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย	การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ โดยการเสริมแรง ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร
ชื่อผู้วิจัย	อาจารย์ยุพิน รอดไผ่ล้อม
สาขาวิชา	การจัดการโลจิสติกส์
ปีการศึกษา	2561

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบโดยการเสริมแรงของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกตในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย ได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ จำนวน 10 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูล 1. หาค่าร้อยละของค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นของผลจากการสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยและความรับผิดชอบของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนรู้ 2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาในการเรียนรายวิชาการขายตรงโดยใช้การเสริมแรงทางบวก โดยหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

จากแบบสังเกตนักศึกษาเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการสังเกตครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่านักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น ในการสังเกตครั้งที่ 2 นักศึกษามีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำรายงานการวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจากอาจารย์กัณติชาติ เมธาโชติมณีกุล และบุคลากรในศูนย์วิจัย ที่ได้กรุณาเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและแนวคิดอย่างดีเสมอมา ตลอดจนสละเวลาในการตรวจสอบ แก้ไขรายงานการวิจัยในชั้นเรียนในครั้งนั้นด้วย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะครู อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์ และนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ระดับชั้นปวส.2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่งในการเก็บข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ตลอดจนครู-อาจารย์และผู้มีพระคุณที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในวิชาการศึกษาตลอดมา

ยุพิน รอดไฟล้อม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(2)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
1. ความสำคัญของการศึกษาจิตวิทยาการศึกษา.....	4
2. ความหมายของแรงจูงใจ (Motivation).....	7
3. การเสริมแรงทางบวก	7
4. เทคนิคการสอนโดยใช้การเสริมแรง	7
5. เทคนิคของการปรับพฤติกรรม.....	8
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	10
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	11
เครื่องมือในการวิจัย	11
การเก็บรวบรวมข้อมูล	11
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	11
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	11
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	15
สรุปผลการวิจัย	15
อภิปรายผล	15
ข้อเสนอแนะ	16

บรรณานุกรม	17
ภาคผนวก	18
ประวัติผู้วิจัย.....	21

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1. แสดงที่1	12

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองจึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มา เกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากกล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเองซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคน ในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้ สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัย จึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเองทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิต และประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้น ครูควรสร้างสรรค์ วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและ พัฒนาเยาวชนให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน นำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการสอนนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบ และ ระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำผู้วิจัยจึงต้องการแก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งจากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ ผู้วิจัยพบว่า การเสริมแรงทางบวกเป็นแนวคิดที่จะสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหา ดังกล่าวได้เนื่องจากทฤษฎีการเสริมแรงทางบวก มีความเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลพวงมาจากการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Emitted) ของบุคคล ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวคิดการเสริมแรงทางบวก มาใช้กับนักศึกษาเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน และส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา ในรายวิชาหลักการนำเข้าและส่งออก เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมศักยภาพและความสามารถของตนเองอันจะส่งผลให้นักศึกษามีวินัยความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการ

ปลูกฝังระเบียบวินัยการรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่โดยการเสริมแรงของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ

สมมุติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่โดยการเสริมแรง ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้คือนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์

2. ประชากรตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้คือนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์ จำนวน 10 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่

- วินัยในตนเอง
- ความรับผิดชอบ
- แรงจูงใจในการเรียน
- การเสริมแรง

2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

3. ระยะเวลาคือภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบและไม่ทำผิดต่อกฎระเบียบในการเป็นนักเรียน

ความรับผิดชอบต่อ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดีและตั้งใจเรียนอย่างเต็มความสามารถ

แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมเมื่อถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า เช่น คำชมเชย การให้รางวัล ฯลฯ แล้วสามารถประพจน์ได้บรรลุเป้าหมายโดยการเรียนรู้ของแต่ละคน

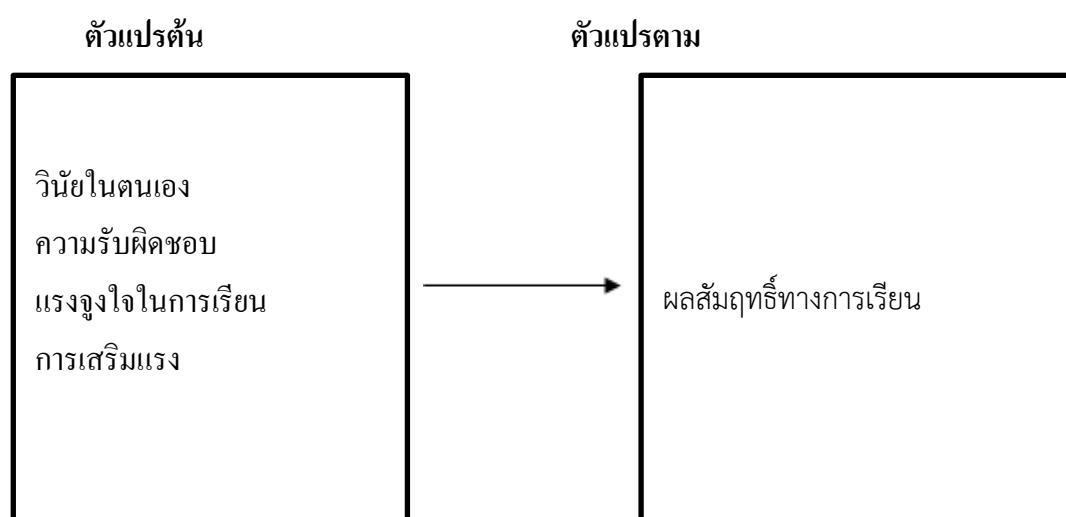
การเสริมแรงทางบวก หมายถึง การให้สิ่งเร้าหรือตัวเสริมแรงที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกพอใจ ซึ่งจะทำให้พฤติกรรมที่ถูกเสริมเรานั้นคงอยู่หรือเกิดบ่อยขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้รู้เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบโดยการเสริมแรงของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาในปีการศึกษาถัดไป สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่พัฒนาใหม่ให้เหมาะสมกับนักเรียน นักศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการทำวิจัย เรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบโดยการเสริมแรงของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ โดยการเสริมแรงของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา ผู้ศึกษาวิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลดังนี้

1. ความสำคัญของการศึกษาจิตวิทยาการศึกษา
2. ความหมายของแรงจูงใจ (Motivation)
3. การเสริมแรงทางบวก
4. เทคนิคการสอนโดยใช้การเสริมแรง
5. เทคนิคของการปรับพฤติกรรม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของการศึกษาจิตวิทยาการศึกษา

ความสำคัญของวัตถุประสงค์ของการศึกษาและบทเรียน นักจิตวิทยาการศึกษาได้เน้นความสำคัญของความชัดเจนของการระบุวัตถุประสงค์ของการศึกษาบทเรียนตลอดจนถึงหน่วยการเรียนรู้ เนื่องจากวัตถุประสงค์จะเป็นตัวกำหนดการจัดการเรียนการสอน ทฤษฎีพัฒนาการ และทฤษฎีบุคลิกภาพ เป็นเรื่องที่น่าสนใจและครูจะต้องมีความรู้เพราะจะช่วยให้เข้าใจเอกลักษณ์ของผู้เรียนในวัยต่าง ๆ โดยเฉพาะวัยอนุบาล วัยเด็ก และวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังศึกษาในโรงเรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคลและกลุ่ม นอกจากมีความเข้าใจพัฒนาการของเด็กวัยต่าง ๆ แล้ว นักการศึกษาและครูจะต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและกลุ่มทางด้านระดับเชาวน์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ เพศ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งนักจิตวิทยาได้คิดวิธีการวิจัยที่จะช่วยชี้ให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นตัวแปรที่สำคัญในการเลือกวิธีสอนและในการสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม ทฤษฎีการเรียนรู้ นักจิตวิทยาที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ นอกจากจะสนใจว่าทฤษฎีการเรียนรู้จะช่วยนักเรียนให้เรียนรู้และจดจำอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไรแล้ว ยังสนใจองค์ประกอบเกี่ยวกับตัวของ ผู้เรียน เช่น แรงจูงใจว่ามีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้หรือไม่ ความรู้เหล่านี้ก็มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ทฤษฎีการสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษานักจิตวิทยาการศึกษาได้เป็นผู้นำในการบุกเบิกตั้งทฤษฎีการสอน ซึ่งมีความสำคัญและมีประโยชน์

เท่าเทียมกับทฤษฎีการเรียนรู้และพัฒนาการในการช่วยนักการศึกษาและครูเกี่ยวกับการเรียนการสอน สำหรับเทคโนโลยีในการสอนที่จะช่วยครูได้มากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ช่วยการสอน หลักการสอนและวิธีสอน นักจิตวิทยาการศึกษาได้เสนอหลักการสอนและวิธีการสอนตามทฤษฎีทางจิตวิทยาที่แต่ละท่านยึดถือ เช่น หลักการสอนและวิธีสอนตามทฤษฎีนักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม ปัญญานิยม และมนุษยนิยม หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้จะช่วยให้นักการศึกษา และครูทราบว่า การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพหรือไม่ หรือผู้เรียนได้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์เฉพาะของแต่ละวิชาหรือหน่วยเรียนหรือไม่ เพราะถ้าผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลสูง ก็จะเป็นผลสะท้อนว่า โปรแกรมการศึกษามีประสิทธิภาพและการสร้างบรรยากาศของห้องเรียน เพื่อเอื้อการเรียนรู้และช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน ความสำคัญของจิตวิทยาการศึกษาต่ออาชีพครูมีความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

1. ช่วยให้ผู้ครูรู้จักลักษณะนิสัยของผู้เรียนที่ครูต้องสอน โดยทราบหลักพัฒนาการทั้งทางร่างกายสติปัญญา อารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพเป็นส่วนรวม
2. ช่วยให้ผู้ครูมีความเข้าใจพัฒนาการทางบุคลิกภาพบางประการของผู้เรียน เช่น อัดมโนทัศน์ ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเรียนรู้ถึงบทบาทของครูในการที่ช่วยนักศึกษาให้มีอัดมโนทัศน์ที่ดีและถูกต้องได้อย่างไร
3. ช่วยครูให้มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อจะได้ช่วยนักศึกษาเป็นรายบุคคลให้พัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
4. ช่วยให้ผู้ครูรู้จักจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เหมาะสมแก่วัยและขั้นพัฒนาการของผู้เรียนเพื่อจูงใจให้นักศึกษามีความสนใจและมีความที่อยากจะเรียนรู้
5. ช่วยให้ผู้ครูทราบถึงตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น แรงจูงใจอัดมโนทัศน์ และการตั้งความคาดหวังของครูที่มีต่อผู้เรียน
6. ช่วยครูในการเตรียมการสอนวางแผนการเรียน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้นักศึกษาทุกคนเรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยคำนึงถึงหัวข้อต่อไปนี้
 - 6.1 ช่วยครูเลือกวัตถุประสงค์ของบทเรียนโดยคำนึงถึงลักษณะนิสัยและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักศึกษาที่จะต้องสอนและสามารถที่จะเขียนวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาเข้าใจว่า สิ่งคาดหวังให้นักศึกษารู้มีอะไรบ้าง โดยถือว่าวัตถุประสงค์ของบทเรียนคือสิ่งที่ช่วยให้นักศึกษาทราบ เมื่อจบบทเรียนแล้ว นักศึกษาสามารถทำอะไรได้บ้าง
 - 6.2 ช่วยครูในการเลือกหลักการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงลักษณะนิสัยของนักศึกษาและวิชาที่สอน และกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา

6.3 ช่วยครูในการประเมินไม่เพียงแต่เฉพาะเวลาครูได้สอนจนจบบทเรียนเท่านั้นแต่ใช้ประเมินความพร้อมของนักศึกษาก่อนสอน ในระหว่างที่ทำการสอน เพื่อทราบว่านักศึกษามีความก้าวหน้าหรือมีปัญหาในการเรียนรู้อะไรบ้าง

7. ช่วยครูให้ทราบหลักการและทฤษฎีของการเรียนรู้ที่นัก ได้พิสูจน์แล้วว่า ได้ผลดี เช่น การเรียนจากการสังเกตหรือการเลียนแบบ

8. ช่วยครูให้ทราบถึงหลักการสอนและวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งพฤติกรรมของครูที่มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพว่ามีอะไรบ้าง เช่น การใช้คำถาม การให้แรงเสริม และการทำตนเป็นต้นแบบ

9. ช่วยครูให้ทราบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนดีไม่ได้เป็นเพราะระดับเขาว้นปัญญาเพียงอย่างเดียวแต่มีองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจ ทักษะหรือทัศนคติของนักเรียนและความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียน

10. ช่วยครูในการปกครองชั้นและการสร้างบรรยากาศของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างบุคลิกภาพของ ผู้เรียน ครูและนักศึกษามีความรักและไว้วางใจซึ่งกันและกัน ต่างก็ช่วยเหลือกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุขและผู้เรียนรู้สักรักโรงเรียนอยากมาโรงเรียนเนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนพัฒนาการทั้งทางด้านเขาว้นปัญญา และทางบุคลิกภาพ เพื่อช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิต ทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานความเป็นเลิศ ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาจึงสำคัญในการช่วยทั้งครูและนักศึกษาผู้มีความรับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

ความหมายของแรงจูงใจ (Motivation)

แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมเพื่อไปยังจุดมุ่งหมาย ดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นความปรารถนา ที่บุคคลมีความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายโดยการเรียนรู้ของแต่ละคนนั่นเอง เมื่อบุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าต่างๆ และบุคคลจะเกิดความต้องการ (Needs) และถ้าความต้องการของบุคคลไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลจะเกิดความเครียด (stress) เมื่อบุคคลสะสมความเครียดไว้มาก ๆ บุคคลจะขาดความสุขในการดำเนินชีวิต การสะสมความเครียด ความวิตกกังวลมาก ๆ จะทำให้บุคคลเกิดแรงขับ (drive) ที่จะกระทำการบางอย่างหรือแสดงพฤติกรรมบางอย่างให้ลดความเครียดนั้นลงมากระบวนกรที่เกิดขึ้นภายในนี้เอง ซึ่งจะทำให้การกระตุ้นให้บุคคลไปสู่การกระทำบางอย่างที่ไปสู่เป้าหมาย กระบวนกรเช่นนี้เรียกว่าแรงจูงใจ (Motivation)

การเสริมแรงทางบวก

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2549, หน้า 24 – 26) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเสริมแรงทางบวก สรุปได้ว่าการเสริมแรงทางบวกเป็นแนวคิดหนึ่งของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant conditioning Theory) ซึ่งการเสริมแรงพัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกันชื่อ Burrhus F. Skinner ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลพวงมาจากการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม พฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Emitted) ของบุคคลจะเปลี่ยนไปเนื่องมาจากผลกรรม (Consequence) ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมนั้น Skinner ให้ความสนใจกับผลกรรม 2 ประเภทคือ ผลกรรมที่เป็นตัวเสริมแรง (reinforcer) ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลนั้นกระทำอยู่มีอัตราการกระทำเพิ่มมากขึ้นและ ผลกรรมที่เป็นตัวลงโทษ (punisher) ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลกระทำนั้นลดลง ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะผลกรรมที่เป็นตัวเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcer) ลักษณะของตัวเสริมแรงมี 2 ชนิด คือ

1. ตัวเสริมแรงปฐมภูมิ เป็นตัวเสริมแรงที่มีคุณสมบัติด้วยตัวของมันเองในการตอบสนองความต้องการทางชีวภาพหรือมีผลต่อผู้ได้รับโดยตรงเช่นอาหาร ความเย็น เป็นต้น
2. ตัวเสริมแรงทุติยภูมิ เป็นตัวเสริมแรงที่ต้องผ่านกระบวนการพัฒนาคุณสมบัติของการเป็นตัวเสริมแรง โดยการนำไปสัมพันธ์กับตัวเสริมแรงปฐมภูมิ เช่น เงิน รางวัล คำชมเชย เป็นต้น

การเสริมแรงทางบวกนั้นสามารถใช้ได้กับพฤติกรรมที่ต้องการพัฒนาหรือพฤติกรรมพึงประสงค์ เพียงแต่ผู้นำไปใช้จะต้องสามารถเลือกตัวเสริมแรงได้อย่างเหมาะสมและมีหลักการนำไปใช้ดังนี้

1. เสริมแรงทางบวกจะต้องให้หลังจากการเกิดพฤติกรรมเป้าหมายเท่านั้น
2. การเสริมแรงจะต้องกระทำทันทีที่เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย
3. การเสริมแรงควรให้สม่ำเสมอ
4. ควรมีการบอกเงื่อนไขการให้การเสริมแรง
5. ตัวเสริมเรานั้นควรมีปริมาณพอเหมาะที่จะเสริมแรงพฤติกรรมโดยไม่ก่อให้เกิดการหมดสภาพการเป็นตัวเสริมแรง
6. ตัวเสริมเรานั้นจะต้องเลือกให้เหมาะกับแต่ละบุคคล

เทคนิคการสอนโดยใช้การเสริมแรง

จันจิรา อินตะยะ (ออนไลน์) ได้กล่าวถึงเทคนิคการสอนโดยใช้การเสริมแรงว่า มี 3 ประการดังต่อไปนี้

1. ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม ไม่ลำเอียง ไม่ว่าจะเป็นการเสริมแรงทางด้านการบวกหรือด้านลบ ครูผู้สอนควรจะมองผู้เรียนด้วยความเท่าเทียมกัน เพื่อมิให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการเรียน
2. มีความจริงใจในการกระทำ ไม่ว่าจะเป็นกล่าวคำชม หรือแม้กระทั่งการว่ากล่าวตักเตือน ควรจะกระทำด้วยความจริงใจและความหวังดี
3. ประการที่สาม ควรเสริมแรงทันทีที่มีพฤติกรรมทั้งดีและไม่ดีเกิดขึ้น เช่น เมื่อผู้เรียนทำรายงานส่งครบตามกำหนด มีความละเอียดในการนำเสนอข้อมูล ครูควรจะเสริมแรงทางบวกโดยการกล่าวคำชมทันที ในทางตรงกันข้ามหากผู้เรียนได้ทำการคัดลอกรายงานของเพื่อนมาส่ง ครูผู้สอนควรมีการให้เสริมแรงทางลบ เช่น การตักเตือน เพื่อที่จะทำให้มีการปรับปรุงพฤติกรรมได้ทันที
4. มีเหตุผลไม่ใช่อารมณ์ อารมณ์เป็นสิ่งสำคัญต่ออาชีพครูมาก ดังนั้นครูควรที่จะมีการระงับอารมณ์ ไม่กระทำอะไรที่รุนแรงจนเกินไป โดยเฉพาะในเรื่องของการลงโทษผู้เรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ควรตั้งอยู่บนเหตุผล และความเหมาะสมในการลงโทษ

เทคนิคของการปรับพฤติกรรม

เทพ สงวนกิตติพันธ์ (ออนไลน์) ได้กล่าวถึงเทคนิคการปรับพฤติกรรมว่ามี 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเสริมสร้างพฤติกรรมใหม่ คือใช้วิธีให้การเสริมแรงต่อพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น
2. การเพิ่มพฤติกรรมหรือคงพฤติกรรมไว้ เป็นการการรักษาพฤติกรรมให้คงอยู่หรือนานที่สุดซึ่งคงต้องอาศัยหลักการเสริมแรงเป็นหลัก
3. การลดพฤติกรรม หมายถึง การตัดทอน หยุต หรือลบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกไป
4. การควบคุมตนเองและการบังคับตนเอง การปรับพฤติกรรมด้วยการควบคุมตนเองและการบังคับตนเองนั้นจัดเป็นเป้าหมายสำคัญสูงสุดของการปรับพฤติกรรม การที่บุคคลสามารถควบคุมพฤติกรรม หรือการกระทำของตนเองได้ โดยที่เขาเลือกพฤติกรรมเป้าหมาย และกระบวนการที่จะนำไปสู่เป้าหมายนั้นด้วยตัวเองจึงเป็นวิธีการที่ดีและไม่ยึดติดกับการเสริมแรงใด ๆ จากภายนอก นอกจากนี้ยังสร้างให้บุคคลมีวินัยในตนเองอีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วันดี จูเปลี่ยม (ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้แรงเสริมทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 มีพฤติกรรมความรับผิดชอบใน การทำงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชาวิทยาศาสตร์มากขึ้นหลังการใช้แรงเสริมทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกร และมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายสูงกว่าร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ที่ตั้งไว้

โสภิตา ลิ้มวัฒนาพันธ์ (2548) ได้ทำการเปรียบเทียบผลของการปรับพฤติกรรมโดยใช้การควบคุมตนเองกับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อการเพิ่มและการคงอยู่ของพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองและนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายในระยะทดลองและระยะติดตามผล สูงกว่าระยะเส้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษากลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองและนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย นักศึกษากลุ่มควบคุมทั้งในระยะทดลองและระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในระยะทดลองพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองและนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายไม่แตกต่างกัน ในระยะติดตามผลพบว่านักศึกษากลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกร

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบโดยการเสริมแรงของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ (Attitude) ทฤษฎีแรงจูงใจ การเสริมแรงทางบวก
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ จำนวน 10 คน
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ จำนวน 10 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม

7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จำนวน 10 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย ได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จำนวน 10 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติดังต่อไปนี้

- หาค่าร้อยละของค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นของผลจากการสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยและความรับผิดชอบของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนรู้
- หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาในการเรียนรายวิชาการขายตรงโดยใช้การเสริมแรงทางบวก โดยหาค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักศึกษา การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักศึกษา รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร จำนวน 10 คน มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย รับผิดชอบต่อเรียนและความสนใจการเรียนของนักเรียน ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบความมีวินัย รับผิดชอบต่อเรียนและความสนใจการเรียน

นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร (ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2)

ข้อ	รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
		ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักศึกษามักนำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง	75.74	12.96	11.30	8.30	37.21	54.49
2	นักศึกษาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	71.77	22.58	5.65	11.95	48.51	39.54
3	นักศึกษาส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	73.00	20.00	7.00	.65	30.23	65.12
4	นักศึกษานอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	58.14	25.58	16.28	0.00	4.65	95.35

ข้อ	รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
		ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
5	นักศึกษาไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน	74.41	16.28	9.30	6.00	10.63	83.37
6	นักศึกษาทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	38.86	46.19	14.95	85.69	9.30	5.01
7	นักศึกษามีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	40.51	51.51	7.98	90.02	6.97	3.01
8	นักศึกษามาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	44.19	51.16	4.65	88.69	9.30	2.01
9	นักศึกษารู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	26.58	46.51	26.91	75.54	22.25	2.21
10	นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	39.06	48.51	12.43	79.06	15.91	5.03

จากแบบสังเกตนักศึกษาเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการสังเกตครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่านักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่า ในการสังเกตครั้งที่ 2 นักศึกษามีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักศึกษา ไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ด้านเจตคติที่มีต่อการเสริมแรงทางบวกในรายวิชาหลักการนำเข้าและส่งออก พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดทางด้าน นักศึกษามีความสนุกสนานในการเรียน (ค่าเฉลี่ย 4.82) นักศึกษาได้ทำการฝึกทักษะ โดยการปฏิบัติจริงอย่างเหมาะสมและมีความสุข (ค่าเฉลี่ย 4.79) กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา (ค่าเฉลี่ย 4.59) และเห็นด้วยระดับมาก ในประเด็น การเสริมแรงทางบวก ช่วยเสริมสร้างกระบวนการคิดและการแก้ปัญหา (ค่าเฉลี่ย 4.43) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 4.41) และการเสริมแรงทางบวกช่วยให้นักศึกษาบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (ค่าเฉลี่ย 4.03) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสังเกตนักศึกษาเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการสังเกตครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่านักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ ต้องการเรียน และมีวินัยและมีความรับผิดชอบมากขึ้น ในการสังเกตครั้งที่ 2 นักศึกษามีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักศึกษา ไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนรู้ดีขึ้นและเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันดี จูเปี่ยม (ออนไลน์) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้แรงเสริมทางบวกด้วย เบี้ยอรรถกรที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 และพบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชาวิทยาศาสตร์มากขึ้นหลังการใช้แรงเสริมทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกร และมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายสูงกว่าร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ และ โสภิตา ลิ้มวัฒนาพันธ์ (2548) ที่ได้ทำการเปรียบเทียบผลของการปรับพฤติกรรมโดยใช้การควบคุมตนเองกับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อการเพิ่มและการคงอยู่ของพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ชั้นปีที่ 1 พบว่านักศึกษากลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองและนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายในระยะทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะเสถียร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะเมื่อนำกระบวนการปรับพฤติกรรม มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก จึงส่งผลให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมความรับผิดชอบและความมีวินัยเพิ่มขึ้น จากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้แรงเสริมมีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับ

มอบหมายในรายวิชาหลักการนำเข้าและส่งออกของนักศึกษา และช่วยปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในภาคหน้าถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับการเสริมแรงทางบวกก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ควรมีการขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง เพื่อร่วมช่วยกันสังเกตและเฝ้าติดตาม นักศึกษาร่วมกัน
3. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ผลกระทบที่เกิดขึ้น

ผลของการศึกษาในครั้งนี้ เป็นประโยชน์แก่ ครู ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ นักศึกษาด้วยการเสริมแรงทางบวก ในการนำไปใช้ในการเสริมสร้างพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายแก่นักเรียนนอกจากนี้ครูผู้สอนหรือครูประจำชั้นสามารถนำผลจากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ในการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาในเรื่องอื่นที่นอกเหนือจากความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต

บรรณานุกรม

- จันจิรา อินตะยะ. เทคนิคการสอนโดยใช้การเสริมแรง. คอลัมน์ มรภ.สวนดุสิต ศูนย์พิษณุโลก. ข่าวสดฉบับที่ 5172 [หน้าที่ 32] ประจำวันที่ 26 มกราคม 2548. สืบค้นได้จาก http://www.sl.ac.th/html_edu/cgi-bin/sl/main_php/
- เทพ สงวนกิตติพันธุ์. (2543). การแสดงออกที่เหมาะสม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วันดี จูเปี่ยม. (2557). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิจัยในชั้นเรียน. โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2539). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- โสภิตา ถิ่นวัฒนาพันธ์. (2538). การเปรียบเทียบผลของการปรับพฤติกรรมโดยใช้การควบคุมตนเองกับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกร ที่มีต่อการเพิ่มและการคงอยู่ของพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ชั้นปีที่ 1 ปริญญาโท วท.ม. (พฤติกรรมศาสตร์). สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบสังเกต

แบบสังเกตความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนนักศึกษาระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถ
วิทย์พัฒนวิชาการ

ชื่อนักศึกษา.....รหัสนักศึกษา.....

ข้อ	รายการ	ครั้งที่		
		ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักศึกษามักนำงานวิชาอื่นมาทำ ขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง			
2	นักศึกษาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน			
3	นักศึกษาส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด			
4	นักศึกษานอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน			
5	นักศึกษาไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน			
6	นักศึกษาทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้			
7	นักศึกษามีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย			
8	นักศึกษามาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน			
9	นักศึกษารู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย			
10	นักศึกษใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ			

ข้อที่สังเกตได้.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ	นางสาวยุพิน	รอดไผ่ล้อม
การศึกษา	ปริญญาโท	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
	ปริญญาตรี	คณะศิลปศาสตร์
ตำแหน่งงาน	หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ หัวหน้าระดับรอบบ่าย*	